

Motion till riksdagen

1988/89:Fi23

av Jan-Erik Wikström m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1988/89:47 om vissa ekonomisk-politiska åtgärder, m.m.

Genom riksdagens beslut att fastställa ramar för tillstyrkan av förhöjt låneunderlag och tillägglån för ombyggnad av kulturhistoriskt värdefulla bostadshus har ett viktigt instrument skapats för att rädda äldre bostadsmiljöer och enstaka hus, framför allt i våra stadskärnor. Med den inriktning som ombyggnadsverksamheten haft sedan tilkomsten av det kulturhistoriskt motiverade lånestödet har de bostadspolitiska målen till väsentlig del sammanfallit med det kulturpolitiska målet att bevara värdefull äldre bostadsbebyggelse.

Lånestödet har fått en fundamental betydelse för långsiktig bevarandeplanering med upprustning av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i vårt land. Efterfrågan på dessa typer av lån har hela tiden kraftigt ökat och ramarna har successivt vidgats genom riksdagens beslut. Lånen har inneburit att ett stort antal kulturhistoriskt värdefulla byggnader räddats från rivning och att ombyggnader kunnat ske på ett kulturhistoriskt riktigt sätt.

I den av riksdagen under våren antagna propositionen om kulturmiljövård framhölls byggnadsvården som ett prioriterat område och att lånestödet var en viktig väg att kanalisera den statliga byggnadsvården. För kontinuitet i verksamheten är det väsentligt att stabiliteten i detta stödssystem kan garanteras.

Propositionens förslag innebär att räntan för statliga bostadslån till ombyggnad mer än fördubblades. Avsikten är att minska antalet ombyggnader genom att begränsa subventionerna inom detta område till förmån för nyproduktion av bostadshus.

Ett genomförande av förslaget innebär att grundförutsättningen för upprustning av kulturhistoriskt värdefull bostadsbebyggelse rycks undan. I kulturmiljövårdens bevarandearbete innebär detta att kulturhistoriska byggnader ej kommer att kunna räddas på grund av otillräckliga finansieringsmedel. Förslaget strider därmed mot intentionerna för lånestödets roll inom kulturmiljövården. Det vore olyckligt om ett långsiktigt bevarandearbete för vår kulturhistoriskt värdefulla bebyggelse drabbades av kortsiktiga konjunkturpolitiska åtgärder, vilket skulle bli ett resultat av propositionens förslag.

För att tillfälligtvis dämpa konsekvenserna av förslaget föreslås därför ramen för tillägglån vidgas på samma sätt som för bostadshus yngre än 30 år.

Hemställan

Mot. 1988/89

Fi23

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen, därest förslaget om räntebidrag till ombyggnadslån bifalls, beslutar att ramen för tillstyrkan av tilläggs lån till kulturhistoriskt värdefulla bostadshus ökas under innevarande budgetår med 50 milj. kr. till 165 milj. kr. samt att konsekvenserna av förslaget studeras särskilt under budgetåret vad gäller ombyggnadsverksamheten för kulturhistoriskt värdefull bebyggelse.

Stockholm den 16 november 1988

Jan-Erik Wikström (fp)

Margareta Fogelberg (fp)

Christer Eirefelt (fp)

Lola Björkquist (fp)